

200707712/1.

Datum uitspraak: 11 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/38998 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 31 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 12 oktober 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 oktober 2007, verzonden op 1 november 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 november 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 15 november 2007 heeft de Afdeling de staatssecretaris gevraagd om een nadere toelichting. De staatssecretaris heeft hierop bij brief van 20 november 2007 een nadere uiteenzetting gegeven en een nader stuk ingediend. Appellant heeft hierop bij brief van 22 november 2007 gereageerd.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 2, voor zover thans van belang, klaagt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat met voldoende voortvarendheid aan de uitzetting is gewerkt. Daartoe betoogt hij dat tussen de inbewaringstelling op 12 oktober 2007 en het vertrekgesprek op 26 oktober 2007 veertien dagen zijn verstreken zonder dat enige handeling ter uitzetting is verricht.

2.1.1. In zijn brief van 20 november 2007 heeft de staatssecretaris uiteengezet dat appellant op 16 oktober 2007 is overgeplaatst naar het Uitzetcentrum Schiphol. Op 17 oktober 2007 heeft de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: de DT&V) de beschikking over het dossier van appellant gekregen en geconstateerd dat het paspoort van appellant is verlopen en daarom niet direct uitzetbaar was en diende te worden overgeplaatst. Vervolgens is hij op 18 oktober 2007 overgeplaatst naar het Huis van Bewaring te Dordrecht. Op 19 oktober 2007 is bij de administratie van de DT&V aldaar het dossier van appellant binnengekomen. Op 26 oktober 2007 heeft het eerste vertrekgesprek plaatsgevonden en is op dezelfde dag een laissez-passeraanvraag ten behoeve van appellant aan de laissez-passerkamer verzonden ter doorgeleiding aan de Nigeriaanse autoriteiten. Dit kon niet eerder door de grote (en verhoogde) toestroom van zaken in het Huis van Bewaring te Dordrecht.

2.1.2. Hoewel niet is gebleken dat in dit geval de staatssecretaris op onderdelen van de uitzettingsprocedure niet sneller had kunnen handelen, is wat betreft het verloop van de hiervoor beschreven handelingen in zijn geheel echter geen sprake van een inbreuk op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid, zodat geen grond bestaat de voortduring van de bewaring om die reden onrechtmatig te achten. In zoverre faalt de grief.

2.2. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

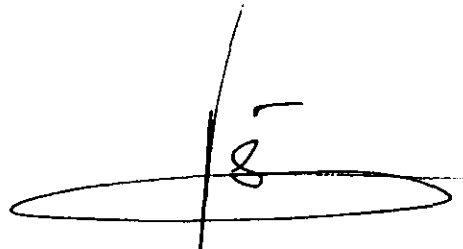
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 december 2007

395.

Verzonden: 11 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 2287
1000CG AMSTERDAM

Regio Amsterdam-Amstelland
Afdeling 15 Vreemdelingenpolitie
Aangevraagd door C.T. Smeekes
Telefoon 020-5596181
Fax 020-5596280

Nummer / Zaak / Datum
12/10/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Caroline Theresia Smeekes, inspecteur van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Nigeria
Nationaliteit(en) : Nigeria, Burger van
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- geen middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 12/10/2007
Tijd : 17:00 uur.

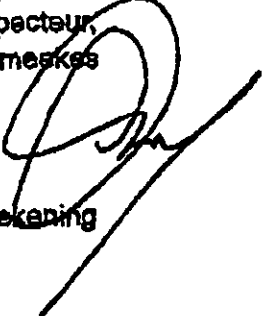
IND lokatie:			
Dossiernr:	0710-15-2540		
ULAD ontvangstdatum:	15 OKT 2007		
Briefnr:			
Ordvangstdatum:	15 OKT 2007		
Registratie in INDIS	naam:	datum:	unit:
Invoercontrole	naam:	datum:	unit:

V.nr.

Pagina 1 van 2

vangst tijd 15. Okt. 2007 12:12 Nr. 0774

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
C.T. Smeekes

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr.:

Pagina 2 van 2

vangst tijd 15. Okt. 2007 12:12 Nr. 0774

ONTVANGEN 17-10-2007 11:28

VAN-+31 38 4601050

NAAR-VK UTRECHT BEWARING

PAG'S 007

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/38998 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59
Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 31 oktober 2007

inzake

geboren op _____ van Nigeriaanse nationaliteit,
eiser, verblijvende de detentieboor te Dordrecht,
gemachtigde: mr. F.M. Holwerda, advocaat te Amsterdam,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. M. Dalhuisen, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleidings

1.1 Verweerder heeft op 12 oktober 2007 aan eiser met het oog op de uitzetting de maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw opgelegd.

1.2 Eiser heeft hier tegen op 15 oktober 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank. Ingevolge artikel 94, eerste lid, Vw strekt dit beroep tevens tot toekenning van schadevergoeding.

1.3 Ter zitting van 22 oktober 2007 is een aanvang genomen met de behandeling van de zaak. Vastgesteld is dat eiser niet is aangetreden ter zitting. De verdere behandeling van de zaak is aangehouden tot de zitting van 29 oktober 2007.

1.4 Het geding is behandeld ter zitting van 29 oktober 2007. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw verklaart de rechtbank het beroep gegrond en beveelt zij de opheffing van de maatregel of een wijziging van de wijze van tenuitvoerlegging daarvan, indien zij van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de Vw dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Eiser heeft de rechtbank verzocht de opheffing van de maatregel van bewaring te bevelen en schadevergoeding toe te kennen en voert daartoe aan dat uit gedingstuk 2 blijkt dat eiser op 12 oktober 2007 om 13.27 uur op last van de Officier van Justitie is heengezonden. Uit gedingstuk 3 blijkt dat de officier van justitie op 12 oktober de onmiddellijke invrijheidsstelling van eiser heeft gelast, waarbij een tijdstip echter ontbreekt. De last tot invrijheidsstelling is blijkens dit gedingstuk per fax verzonden op 12 oktober 2007.

zaaknummer: AWB 07/38998 VRONTN

blad 2

om 12.40 zodat niet duidelijk is op welke titel eiser tussentijds van zijn vrijheid is beroofd. Ten aanzien van de gronden van inbewaringstelling stelt eiser dat de grond dat hij is veroordeeld terzake van een misdrijf ten onrechte aan de inbewaringstelling ten grondslag is gelegd. Eiser wijst er in dat verband op dat hij terzake is vrijgesproken. Voorts is de grond dat eiser niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb) niet juist omdat eiser beschikt over een identiteitsdocument. Tenslotte meent eiser, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRvS) van 26 juli 2007 (LJN BB 1201) dat verweerder geen voorbereidingshandelingen heeft verricht en voorts, dat verweerder onvoldoende voortvarend handelt met betrekking tot de uitzetting.

2.3 Verweerder heeft geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding. Verweerder heeft ter zitting de grond die aan de maatregel van bewaring van eiser ten grondslag is gelegd dat eiser is veroordeeld terzake van een misdrijf ingetrokken.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.4 Niet gebleken is dat de procedure leidend tot de inbewaringstelling en de wijze van tenuitvoerlegging van de bewaring niet in overeenstemming zijn met de wettelijke vereisten.

2.5 Ten aanzien van eisers grief dat er sprake is van een onduidelijke gang van zaken met name met betrekking tot de heen- en toezending en de toepassing van artikel 50 Vw, overweegt de rechtbank als volgt. Uit het procesdossier lijkt weliswaar te kunnen worden afgeleid dat eiser niet direct na ontvangst van het faxbericht met betrekking tot de invrijheidsstelling daadwerkelijk in vrijheid is gesteld. Uit de gedingstukken, waaronder met name begrepen gedingstuk 2 (proces-verbaal terzake van artikel 50, derde lid, Vw) blijkt evenwel naar het oordeel van de rechtbank genoegzaam dat het vreemdelingentraject eerst om 13.27 uur is aangevangen. De rechtbank komt, geleid op het toetsingskader in het onderhavige geding - dat zich niet uitstrekt tot een oordeel omtrent de aanwending van niet-vreemdelingrechtelijke bevoegdheden - niet toe aan de vraag of eiser, voorafgaand aan het vreemdelingrechtelijke traject, eerder uit het strafrechttraject had kunnen en moeten worden ontslagen. De grief treft derhalve geen doel.

2.6 Ten aanzien van de gronden welke aan de inbewaringstelling ten grondslag zijn gelegd, overweegt de rechtbank als volgt. Voor zover eiser betwist dat hij niet beschikt over een geldig identiteitsdocument nu hij de beschikking heeft over een identiteitsdocument, overweegt de rechtbank dat dit document niet kan worden aangemerkt als een document als bedoeld in artikel 4.21 Vb, reeds op de grond dat de geldigheidsduur van dit document is verstreken. De overige gronden te weten, dat eiser niet beschikt over een vaste woon- en verblijfplaats, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, zijn door eiser niet specifiek betwist. Deze gronden zijn reeds voldoende om de maatregel van bewaring te kunnen dragen. Dat verweerder ter zitting heeft aangegeven dat de grond dat eiser is veroordeeld terzake van een misdrijf vervalt maakt dit niet anders.

2.7 Ten aanzien van eisers grief dat geen voorbereidingshandelingen zijn verricht overweegt de rechtbank dat ingevolge het beleid van verweerder, neergelegd in hoofdstuk A5/S.3.7.1. van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc), als uitgangspunt geldt dat zoveel als mogelijk voorkomen dient te worden dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in

zaaknummer: AWB 07/38998 VRONTN

blad 3

bewaring gesteld moeten worden. De AbRvS heeft in de uitspraak van 11 februari 2002, (JV 2002/141) en van 11 maart 2003 (JV 2003, 179) overwogen dat de enkele omstandigheid dat de minister niet heeft voorkomen dat de vreemdeling na zijn strafrechtelijke detentie in vreemdelingenbewaring is gesteld, geleit op het feit dat paragraaf A4/6.11.3 Vc 2000 een inspanningsverplichting van de minister behelst en geen garantie aan vreemdelingen biedt dat zij na strafrechtelijke detentie niet in bewaring zullen worden gesteld, de bewaring niet onrechtmatig maakt, tenzij de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Het is de rechtbank niet gebleken dat verweerder tijdens de strafdetentie van 18 juli 2007 tot en met 12 oktober 2007 voorbereidingsactiviteiten heeft verricht. Op grond van het voorgaande overweegt de rechtbank dat verweerder zijn inspanningsverplichting niet is nagekomen. Daarmee vertoont de procedure leidend tot de inbewaringstelling een gebrek.

2.8 De rechtbank is echter van oordeel dat de met de bewaring gediende belangen in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. De rechtbank overweegt daarbij dat eiser niet beschikte over een vaste woon- en verblijfplaats, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef en niet beschikte over voldoende middelen van bestaan. Voorts beschikte eiser niet over een geldig identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000.

2.9 Met betrekking tot de vraag of verweerder voldoende voortvarend werkt aan de uitzetting van eiser, overweegt de rechtbank als volgt. Verweerder heeft ter zitting aangegeven dat er op 26 oktober 2007 een vertrekgesprek met eiser heeft plaatsgevonden en een aanvraag tot het verkrijgen van een laissez-passer inmiddels is verzonden. Het tijdsverloop tussen de inbewaringstelling en laatstvermelde door verweerder verrichte activiteiten is naar het oordeel van de rechtbank niet dusdanig groot dat op grond hiervan moet worden gezegd dat verweerder de uitzetting van eiser niet met voldoende voortvarendheid ter hand neemt. Vooral nog mag verweerder in redelijkheid de uitkomst van deze aanvraag afwachten.

2.10 Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de toepassing noch tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw. Evenmin is gebleken dat bij afweging van alle daarbij betrokken belangen de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2.11 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden. De opheffing van de maatregel van bewaring wordt niet bevolen. Gelet hierop bestaat evenmin grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

2.12 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

01-11-2007 09:58

VAN-VK UTRECHT BEWARING

+31302233649

T-813 P.005/005 F-601

zaaknummer: AWB 07/38998 VRONTN

blad 4

Beslissing

De rechtbank:

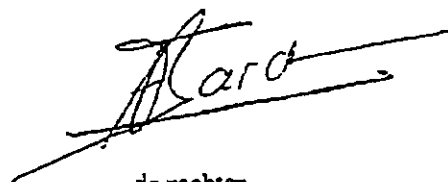
verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.M.D. Aardema, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.H. Boomsma, als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op: 1-11-2007**Rechtsmiddel**

Ingevolge artikel 95 Vw staat tegen deze uitspraak binnen een week na de dag van bekendmaking hiervan voor belanghebbenden hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen deze uitspraak te bevatten.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
05 NOV 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr. F.M. Holwerda
mr. A.H.A. Kessels
mr. H.M. Meijerink
mr. H. Stoppelenburg
mr. W.P.C. de Vries
mr. T.P.A. Weterings

ADVOCATEN
& PROCUREURS

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

tevens per fax: 070 - 365 13 80

Amsterdam, 5 november 2007

Betreft: Hoger beroep vreemdelingenzaken
Ons kenmerk:

Geeft te kennen:

geboren op van Nigeriaanse
nationaliteit, die momenteel verblijft op het adres
en die in deze zaak woonplaats heeft gekozen bij Hemony Advocaten aan de
Hemonylaan 27 te Amsterdam, van welk kantoor mw. mr. F.M. Holwerda
bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep en als
zodanig zal optreden, met het recht van vervanging.

Verzocht wordt om de eventueel verschuldigde griffierecht ten laste van de
rekening-courant te brengen.

1. Achtergrond:

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, van 31 oktober 2007, verzonden op 1 november 2007, Awb 07 / 38998 (productie 1), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het opleggen en voortzetten van de maatregel van bewaring ex artikel 59 Vw ongegrond heeft verklaard.

-1-

2. Grieven:

2.1 Inleiding

Appellant stelt dat het opleggen en voortzetten van de maatregel van bewaring rechtens onjuist is en de rechtbank derhalve het beroep gegrond had dienen te verklaren.

Appellant heeft de volgende grieven tegen de uitspraak.

2.2 Grief 1:

Deze grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.4 en 2.5 van de uitspraak. Appellant heeft er op gewezen dat uit gedingstuk 3 blijkt dat de officier op 12 oktober de onmiddellijke invrijheidstelling heeft gelast (**productie 2**). Op de last staat geen tijdstip van heenzenden vermeld. Echter, de last tot invrijheidstelling is blijkens gedingstuk 3 per fax verzonden op 12 oktober 2007 om 12.10 (onderaan pagina, onderste boven) naar het grenshospitium Amsterdam alwaar appellant op dat moment gedetineerd was. Appellant heeft er voorts op gewezen dat in het proces verbaal ter zake artikel 50 Vw, gedingstuk 2, staat dat appellant op last van de officier van justitie op 12 oktober 2007 om 13.27 uur is heengezonden (**productie 3**). Het tijdstip op gedingstuk 2 verschilt derhalve van het tijdstip zoals dat blijkt uit gedingstuk 3. Het is niet duidelijk op welk tijdstip het vreemdelingtraject is aangevangen nu uit het proces verbaal ter zake artikel 50 Vw niet blijkt op welk tijdstip deze maatregel is opgelegd. De gemachtigde ter zitting heeft hierover geen nadere informatie kunnen verschaffen. Appellant heeft gesteld dat het er derhalve voor moeten worden gehouden dat op 12 oktober 2007 om 12.10 uur het strafrechtelijk voortraject is geëindigd. Niet is gebleken op grond van welke vreemdelingrechtelijke bevoegdheden hij na beëindiging van het strafrechtelijk traject van zijn vrijheid is beroofd. Appellant stelt dat de toepassing op enig onbekend moment van artikel 50 Vw en de daaropvolgende maatregel van bewaring om deze reden onrechtmatig zijn..

De rechtbank overweegt dat uit het procesdossier lijkt te kunnen worden afgeleid dat appellant niet direct na ontvangst van het faxbericht met betrekking tot de invrijheidsstelling daadwerkelijk in vrijheid is gesteld. Ten onrechte overweegt de rechtbank vervolgens dat zij gelet op het toetsingskader in het onderhavige geding niet toekomt aan de vraag of appellant, voorafgaand aan het vreemdelingentraject eerder uit het strafrechttraject had kunnen worden ontslagen. Immers, de rechtbank veronderstelt hiernmee ten onrechte dat het strafrechttraject zou hebben aangesloten op het vreemdelingentraject.

-1-

Deze veronderstellingen missen een feitelijke grondslag. Zoals gezegd moet het er voor worden gehouden dat om 12.10 uur het straftraject met de last tot onmiddellijke invrijheidstelling van de officier van justitie is geëindigd. Op welk tijdstip vervolgens het vreemdelingentraject is aangevangen blijkt niet uit het dossier noch heeft de gemachtigde van de staatssecretaris hierover op zitting duidelijkheid kunnen verschaffen. Anders dan de rechtbank overweegt volgt uit het proces verbaal ter zake artikel 50 Vw niet wanneer het vreemdelingrechtelijk traject is aangevangen. Enkel wordt vermeld het tijdstip (15.40 uur) waarop appellant is aangekomen op een plaats bestemd voor verhoor. Verder staat in het proces verbaal dat appellant op 12 oktober jl. om 13.27 uur is heengezonden. Echter, zoals hiervoor gesteld komt dit tijdstip niet overeen met het tijdstip zoals dat blijkt uit de last tot onmiddellijke invrijheidstelling. De rechtbank gaat er dan ook ten onrechte zonder meer vanuit dat er voor 13.27 uur gebruik zou zijn gemaakt van niet-vreemdelingrechtelijke bevoegdheden.

Nu de toepassing van artikel 50 Vw onrechtmatig moet worden geacht, is de daaropvolgende bewaring eveneens onrechtmatig.

2.3 Grief 2:

Deze grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.9. Appellant heeft betoogd dat er sinds de inbewaringstelling op 12 oktober 2007 geen voorbereidingshandelingen ter fine van uitzetting zijn verricht. Uit het dossier is ook niet gebleken dat de staatssecretaris voorbereidingshandelingen zou hebben verricht. Appellant heeft gesteld dat de staatssecretaris derhalve niet voortvarend aan de uitzetting heeft gewerkt hetgeen de bewaring onrechtmatig maakt.

Ter zitting deelt de gemachtigde van de staatssecretaris mee dat er op 26 oktober een vertrekgesprek zou hebben plaats gevonden en er een aanvraag om een laissez passer zou zijn verzonden.

De rechtbank overweegt ten onrechte dat het tijdsverloop tussen de inbewaringstelling en laatstvermelde door verweerder verrichte activiteiten niet dusdanig groot is dat op grond hiervan moet worden gezegd dat verweerder de uitzetting van appelland niet met voldoende voortvarendheid ter hand neemt. Appellant stelt allereerst dat de mededeling van de gemachtigde ter zitting dat er een gesprek zou hebben plaats gevonden op 26 oktober jl. en er een l-p aanvraag zou zijn verzonden geen enkele steun vindt in het dossier. Gedingstukken waaruit een en ander zou kunnen blijken, ontbreken aan het

-1-

dossier. De rechtbank is hieraan ten onrechte voorbij gegaan. Voorts stelt appelland dat de rechtbank het tijdsverloop tussen de inbewaringstelling en de beweerde uitzettingsactiviteiten ten onrechte niet dusdanig groot heeft geacht dat moet worden geconcludeerd dat niet voortvarend is gewerkt aan de uitzetting. Immers, sinds de inbewaringstelling zijn tot aan de beweerde activiteiten op 26 oktober jl. in ieder geval 14 dagen verstreken zonder dat er enige handelingen ter fine van uitzetting zijn verricht. Dit tijdsverloop is dusdanig lang dat de rechtbank had moeten concluderen dat niet voldoende voortvarend wordt gewerkt aan de verwijdering van appelland uit Nederland. Dit klemt des te meer nu de rechtbank tegelijkertijd heeft overwogen dat de staatssecretaris zijn inspanningsverplichtingen niet is nagekomen en de procedure leidend tot de inbewaringstelling daarmee een gebrek vertoont.

Nu onvoldoende voortvarend is gewerkt aan de uitzetting, had de rechtbank de bewaring onrechtmatig moeten verklaren.

2.3 Grief 3:

Deze grief richt zich tegen rechtsoverweging 2.10, 2.11 en 2.12. Ter motivering verwijst appelland naar bovenstaande grieven.

Redenen waarom:

Appelland uw Afdeling verzoekt om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en doende wat de rechtbank had behoren te doen het inleidend beroepsschrift alsnog gegrond te verklaren, met onmiddellijke ingang de opheffing van de bewaring te bevelen onder toekenning van een schadevergoeding.

Amsterdam, 5 november 2007

gemachtigde,

F.M. Holwerda